

از لابلای یادداشت‌ها و نیشته‌های روزمره ام

رمزنگاری اسلام بنیادگرا و جذابیت دیپلوماسی عمومی اشغال و تصرف غیرمتعارف قدرت در کشور و اقدامات بازدارنده واقعیت امر در مورد تأمین عدالت اجتماعی و معضلات موجود

چرا کشورها بفرستادن نظامیان شان به میهن ما همت می‌گمارند؟
چگونگی موضعگیری‌ها در قبال بحران انسانی در کشور
تازه‌ترین الگوهای دهشت افگنی در اراضی افغانستان
وضعیت ناپایدار کشور و واکنش خارجی‌ها

رمزنگاری دانشی است که به بررسی و شناخت اصول و روش‌های انتقال یا ذخیره اطلاعات بگونه امن می‌پردازد. رمزنگاری استفاده از روشهای ریاضی بمنظور برقراری و حفظ امنیت اطلاعات می‌باشد. در اصل، رمزنگاری دانش تغییر دادن متن پیام یا اطلاعات بکمک کلید رمز و با استفاده از یک الگوریتم رمز است. بگونه‌ای که تنها شخصی که از کلید و الگوریتم آگاه است، می‌تواند اطلاعات رسمی را از اطلاعات رمزگذاری استخراج نماید. شخصی که از یکی یا هر دوی آنها آگاهی ندارد، اصل نمی‌تواند با اطلاعات دسترسی حاصل نماید. دانش رمزنگاری بر پایه اصولی مانند نظریه اطلاعات، نظریه اعداد و آمار بنا شده است و امروزه بگونه منحصر بفردی در علم مخابرات مورد استفاده قرار می‌گیرد. در رمزنگاری، موجودیت اطلاعات یا فرستادن پیام بهیچوجه پنهان نمی‌باشد. بلکه ذخیره اطلاعات یا فرستادن پیام مشخص بوده و اما تنها افراد مورد نظر می‌توانند اطلاعات اصلی را بازیابی نمایند. بالعکس در پنهان نگاری، اصل وجود اطلاعات یا فرستادن پیام محرمانه، پنهان نگهداشته می‌شود و غیر از طرف فرستنده و طرف دریافت کننده، کسی از فرستاده پیام آگاه نمیشود. ریشه واژه یادشده برگرفته از زبان یونانی بمعنای "پنهان نوشتن متون" می‌باشد. رمزنگاری پیشینه طولانی دارد که بهزاران سال پیش بر می‌گردد. کارشناسان رمزنگاری بین رمز و کد تمایز قایل می‌گردند رمز عبارتست از تبدیل کرکتر به کرکتر یا بیت به بیت بدون آنکه به محتویات زبان شناختی آن پیام توجه شود. در مقابل، کد تبدیلی است که واژه‌ای را با یک واژه یا علامت دیگر جایگزین می‌نماید. با وجود آنکه کد پیشینه تاریخی دارد، اما امروزه از آن استفاده بعمل نمی‌آید.

بربنیاد گزارشهای منابع خبررسانی، مؤید یوسف مشاور امنیت ملی پاکستان، بلاخره بکابل سفر نموده و آرزو مندی اش را بمنظور رهایی و تحویلی "طالب"های پاکستانی که در افغانستان موجود می‌باشند، با مسؤلان "طالب"ها درکابل در میان گذاشته و اما در مورد ایجاد و اعمار موانع مرزی توسط پاکستان، اصلن سخنی بزبان نیآورده و درباره آن لب از لب نگشود. از جانب دیگر، "طالب"ها پس از تصرف قدرت، برای نخستین مراتبه با دعوت نامه دولت ناروی به اسلو سفر نموده و چنین تصور می‌نمودند که در نتیجه نشست اسلو، بزودترین فرصت، تعزیرات وضع شده رفع گردیده و موانع موجود از سر راه برسمیت شناختن بین المللی آنها رفع خواهد گردید. اما در نتیجه، بوضاحت متوجه شدند که دستیابی به چنین مأمولی در این زودی ها اتفاق نخواهد افتاد. جامعه جهانی انتظار دارد تا "طالب"ها، قبل از همه، باید وعده‌های شان در قبال حقوق زنان و مراعات نمودن حقوق بشر را از قوه بفعول مبدل نمایند. در مورد یادشده بایست متذکر گردید که در امتداد هفته پسین، فرستاده برخی از کشورها در اسلو، با سراج الدین حقانی وزیر امور داخله "طالب"ها، ملاقات و گفتگو هایی انجام دادند. مطابق اظهارات منابع محلی، در جمع فرستاده‌های یادشده، نماینده‌های جمهوری مردم چین، ترکیه و عده‌ای از دیپلومات‌های برخی از کشورهای غربی موجود بودند. همچنان، حقانی مصاحبه‌ای با

شبکه تلویزیونی "الجزیره" نیز انجام داد که در نوع خود، بحث برانگیز بوده و جنجال های زیادی در پی داشت. برخی از رسانه ها به نقل از مصاحبه حقانی با "الجزیره"، متذکر گردیدند که حقانی هشدار داده که اگر در مورد برسمیت شناختن دولت و حاکمیت کنونی در کشور تامل بخرچ داده شود، "امارت اسلامی" بمثابة تهدیدی برای ایالات متحده مبدل خواهد گردید. اما نطق وزارت امور داخله "طالب" ها اظهار نمود که حقانی تعهد قبلی کشورش در مورد عدم تهدید منافع ایالات متحده و جامعه جهانی از جانب آنها را تکرار نمود. نطق وزارت امور داخله همچنان ادامه داده افزود که امارت اسلامی به توافقات دوحه متعهد بوده و هیچگونه اقدام خصمانه از جانب افغانستان علیه کشورهای دیگر را نباید انتظار داشت. نامبرده اضافه نمود که آزاد سازی دارایی های توقیف شده افغانستان، رفع تعزیرات و حذف اسمای رهبران امارت اسلامی از فهرست سیاه، موارد درشت و مسایل عمده مصاحبه حقانی را تشکیل می داد.

بخاطر باید داشت که سراج الدین حقانی در کنار عهده دار بودن وزارت امور داخله "طالب" ها، رهبری خطرناکترین دسته بندی تروریستی مخفی "شبکه حقانی" را نیز بر عهده دارد که بویژه علیه حاکمیت قبلی کشور و نظامیان خارجی با اقدامات مسلحانه ای متوسل می گردید. هویت سازمانی "شبکه حقانی" با استفاده از بمب گذاری ها و انجام اقدامات انتہاری مشخص می گردد. تاکتیک های یادشده شبکه نامبرده، در نوع خود، کارآیی داشته و با چنین وضعیتی، شبکه یادشده وارد دسته بندی "طالب" ها گردیده و اتحاد سیاسی شبکه اش را با آنها نیز اعلام نمود. واقعیت هایی در این مورد عملن موجود می باشد که هسته های خوابیده دسته بندی مخفی یادشده از این توانایی برخوردار بود تا از داخل در امتداد ماه اسد سال روان به تصرف کابل مبادرت ورزد. همچنان شبکه یادشده مسؤلیت انفجار انتہاری در میدان هوایی کابل را نیز بر عهده گرفت. با توجه باین واقعیت که شبکه یادشده، عمیقن توطئه گر بوده و حتا تشکیلات و نحوه ساختار آن برای رهبری سیاسی "طالب" ها نیز غیر شفاف می باشد. با فراز آمدن رهبر شبکه یادشده بمقام رهبری وزارت امور داخله "طالب" ها، امکانات داخلی دسته بندی متذکره نیز بیش از پیش وسعت بخشیده شد. همچنان ماهیت منحصر بفرد فعالیت های زیر زمینی شبکه یادشده، سبب ارتقای اقتدار قبیله حقانی ها شده و نظارتشان را بر سودآورترین بخش های رهبری "طالب" ها نیز فراهم نمود. با اشغال پست وزارت امور داخله توسط رهبر قبلی زیرزمینی، بیش از هر زمان دیگر، زمینه های تداوم و گسترش عملکردهای استخباراتی گروه نامبرده مساعد و مهیا گردید. از یکجانب، ماهیت و چگونگی فعالیت های زیرزمینی و مداوم آنها سبب سازتثبیت اعتبار آنها شد که در نتیجه آن، خواهان مطالبه رهبری وزارت امور داخله شده و از جانب دیگر، شهرت اعضای این فرکسیون "طالب" ها، در نوع خود بوضوح کامل با موقعیت روسای ادارات دولتی که توسط نماینده های تبار حقانی اشغال شده، نیز تداخل دارد. بر علاوه، تأثیرگذاری شبکه یادشده پاندازه ای قابل توجه می باشد که حتا از امکانات انجام اقدامات مستقل در عرصه بین المللی نیز برخوردار می باشد.

موارد بر شمرده در فوق را می توان بمثابة عمده ترین دلایل انجام اقدامات غیرمنتظره دیپلماتیک شبکه یادشده بر شمرد. اما همچنان نباید فراموش خاطر ما شود که از جمله علل قابل تذکر در مورد، یکی هم اینکه باز یگران خارجی بیش از پیش بمنظور تقویت مواضع ملابردار تلاش می ورزند. این در نوع خود، واقعن عجیب بنظر می رسد. همچنان قابل یاددهانی پنداشته می شود که برخی از تحلیلگران، شایعات سفر مسعود، صالح، یعقوب و ملابردار به مسکو را بمثابة تلاشی بمنظور تقویت مواضع "طالب" های میانه رو پنداشته و ادعای می نمایند که هدف سفر یادشده می تواند بخشی از تلاش ها بمنظور نزدیکی مواضع جبهه مقاومت ملی با جناح میانه رو "طالب" ها محسوب گردد. اما در مسکو نشر اخبار و اطلاعاتی در مورد ملاقات متذکره را غیر واقعی پنداشته و اظهار گردید که موضوع یادشده، شایعه ای بیش نبوده و با واقعیت اصلن سرسازگاری ندارد. اما عده ای از اشخاص و افراد مورد نظر، از تکذیب مسأله یادشده، خودداری ورزیدند.

در نتیجه مذاکرات، حقانی وعده سپرد تا بکمک و یاری "طالب" های پاکستانی مبادرت نورزد. چنانچه تذکر بعمل آمد، همچنان در امتداد هفته پسین، مؤید یوسف، مشاور امنیت داخلی پاکستان وارد کابل گردید. اما با وجود به تعویق افتادن مکرر و پی اندرپی سفر یادشده، بلاخره امکان بازدید وی از کابل و ملاقات بارهبری "طالب" ها میسر گردید.

بر بنیاد گزارش "ایندین اکسپرس"، یوسف در مورد اجتماعات اعتراضی در میدان هوایی کابل اظهار نمود که باید قبلن تصمیم گرفته می شد تا از استقبال اینچنینی معترضان در میدان هوایی کابل بویژه حین سفر نامبرده

جلوگیری بعمل آید. بمشکل بتوان از موفقیت یوسف در مورد رفع انزوای سیاسی "طالب" های محلی و اطرافیا ن ملأیرادرواز قوه بفعل مبدل گردیدن آمادگی های قبلی در مورد یادشده سخن گفت.

با اینحال، بدیهی است که با وجود توجیه انتظارات و مخارجی که صورت گرفته بود، اما موفقیت آنچنانی در زمینه حاصل نشده و موضوعی برای گزارش اصلن وجود نداشت. با وجود اینهمه، اعلام گردید که طرف های مورد نظر، مسایل و موضوعاتی از قبیل فراهم آوری تسهیلات لازم برای مسافران افغان در تورخم و سپین بولدک را مورد بحث و گفتگو قرار دادند. بنظر می رسد که موضوع فوق بارتباط درگیری ها و حصار کشی هایی در امتداد خط دیورند صورت گرفت. بر بنیاد اظهارات مقامات رسمی پاکستان، حصارکشی در امتداد خط یادشده، ۹۰ درصد باتمام رسیده که با تکمیل آن بگفته زمامداران اسلام آباد، اراضی دو کشور از هم مجزا می گردد. جانب اسلام آباد از زمان ایجاد و ذایش نامیمون پاکستان، بگونه تب آلودی از چگونگی وضعیت حقوقی خط دیورند ناراحت بوده و در زمینه به تلاش های مذبوحانه ای متوسل می گردد.

چنانچه قبلن تذکر بعمل آمد که بتاريخ ۹ ماه دلو سالروان، مؤید یوسف مشاور امنیت ملی پاکستان وارد کابل گردیده و هدف مذاکرات و ملاقات بمنظور تحکیم مناسبات دوجانبه، حفظ منافع متقابل و تلاش های پاکستان بمنظور رفع بحران در افغانستان عنوان گردید. اما لهجه مذاکرات بگونه کلی، متوجه توضیح این امر بود که چرا و برچه بنیادی بعوض نماینده و یا فرستاده ای از جانب وزارت امور خارجه پاکستان، نماینده ای از بخش نیروهای امنیتی آن کشور وارد کابل گردید. فرستاده اسلام آباد بآنچه انتظار داشت، نایل گردیده و آن اینکه عبدالسلام حنفی، معاون رهیس الوزرأبه نامبرده اطمینان داد که نیازی به نگرانی در مورد حمایت و پشتیبانی جانب افغانستان از "طالب" های پاکستانی اصلن موجود نمی باشد. چه، حاکمیت افغانی بهیچوجه وبهیچکسی اجازه نمی دهد تا سرزمین و اراضی متعلق بافغانستان علیه کشورها و کشورهای دیگر مورد استفاده قرار داده شود. همچنان قابل یادآوری پنداشته می شود که در پس زمینه وضعیت وخیم در دوسوی خط دیورند، جنگجویان جناح های موجود، بیش از پیش فعالیت کرده اند.

در آغازین روزهای سالروان، آنها حملاتی را علیه پولیس اسلام آباد انجام داده و موفق بانفجار ۲۰ بمب در لاهورگردیدند. در اینمورد، بیش از همه، مراجع امنیتی جمهوری اسلامی پاکستان ازگسترش فعالیت های مخا لغان در حومه شهرها و مرکز آن کشور اظهار ناراحتی نمودند. بر بنیاد گزارش "الجزیره"، شخصی که قبلن باسم محمدخراسانی شناخته میشد، توسط فرد ناشناسی در مربوطات ولایت ننگرهار بضرب گلوله از پادراور ده شد. بهروضعیتی، این درحالی بود که مذاکرات و گفتگوهایی که میان مقامات اسلام آباد و "طالب" های پاکستانی آغاز گردیده بود، جابجا متوقف گردید. "طالب" های پاکستانی، بدون اندکترین تعجبی، از تداوم مصالحه با مقامات پاکستانی انصراف جسته و اقدامات تروریستی را از سرگرفتند. با اینحال اما چنانچه آشکارشد، مذاکرات یادشده با پادرمیانی حقانی میان طرف های یادشده انجام پذیرفت.

اما در اسلو، توجه دیپلماتیک اندکی به "طالب" ها صورت گرفت. قابل تذکر پنداشته می شود که هیأتی بنما یندگی "طالب" ها بریاست متقی وزیرسرپرست وزارت امور خارجه بمنظور انجام مذاکره و گفتگو وارد اسلو گردید. این درنوع خود نخستین بازدید دیپلماتیک نماینده های "طالب" ها باروپا پس از بقدرت رسیدن آنها درکشوربود. بر بنیاد گزارش "الجزیره"، مذاکرات عقب درهای بسته صورت گرفته واما در نهایت امر و دریا یان مذاکرات، اعلامیه مشترکی نیز بنشر نرسید.

علت عمده انتخاب و برگزیدن کشورناروی بمثابه محل برگزاری ملاقات و مذاکرات یادشده در اینمورد خلاصه می گردد که مدتی پس از آن، اجلاس شورای امنیت سازمان ملل در مورد افغانستان نیز در آن کشور بکارش آغاز نمود.

بمفهوم عام کلمه می توان گفت که مذاکرات یادشده بویژه از منظر رسمی تاحدودی از ماهیت عجیبی برخوردار بود. طرف افغانی با نمایندگی ازدولتی که تاکنون اصلن برسمیت شناخته نشده، وارد مذاکرات گردید. اما با وجود اینهمه، سخن وموضوع مورد بحث مذاکرات و گفتگوهای یادشده، افغانستان ومسایل مربوط بکشور ما بود.

چنانچه، منابع خبررسانی بگونه واضحی تصریح نمودند که به بسیار سادگی، "اروپا" و "مقامات غربی"، از جانب یاطرف مقابل در مذاکرات نمایندگی می نمودند. چه، در مذاکرات یادشده، نماینده وزارت امور خارجه فرانسه، نماینده ویژه انگلستان، فرستاده اتحادیه اروپا در مورد کشورما وهمچنان دیپلماتهای کشورناروی

نیز شرکت ورزیده بودند.

دیپلومات های غربی وعده سپردند که بشرط بهتر شدن وضعیت حقوق بشردرسر اسرافغانستان، معاونت های بشردوستانه به شهروندان مستحق کشور ارائه خواهد گردید. فرستاده اتحادیه اروپا در صفحه تویترش نوشت که شرط هایی از جمله بازگشایی مکاتب ابتدائیه و متوسطه برای دختران و پسران کشور در آغاز سال تعلیمی جدید درسراسرکشور بمنظور ارائه معاونت های موردنظر، مطرح گردیده است.

همچنان مطابق گزارش "آسوشیتید پرس" و سایر منابع خبررسانی، مسأله تأمین احتیاجات و ضرورت های بشری شهروندان کشورما در صدر مذاکرات یادشده قرار داشت.

منشی عمومی شورای ناروی در امور و مسایل مربوط به مهاجران نیز در مذاکرات یادشده شرکت ورزیده و خا طرنشان نمود که تعزیرات وضع شده در مورد افغانستان، سبب تشدید بحران انسانی درکشور گردیده و مانع ارائه معاونت های مالی بافغانستان می گردد. بر علاوه، نامبرده متذکر گردید که با تداوم تعزیرات، اصلن نمی توان بارائه معاونت ها و کمک های موردنظر به کشورمبادرت ورزید.

از جانب دیگر، جو بایدن، میلیاردها دالر سرمایه بانک مرکزی کشورما را که در بانک های ایالات متحده نگهدا ری می شد، منجمد نمود.

مطابق گزارش های بنشر رسیده، مبلغ ۷ میلیارد دالر سرمایه بانک مرکزی کشور منجمد گردیده و قرار است مبلغ یادشده به خانواده ها و اشخاص و افرادی که در نتیجه حملات تروریستی آسیب دیده اند، اختصاص داده شود.

کاخ سپید اعلام نمود که تمامی سرمایه های منجمد شده افغان ها در صندوق اعتباری واحد در مجموعه سا ختاری بانک ریزرو نیویارک نگهداری می گردد.

درواشنگتن بوضاحت بیان گردید که پس از حکم محکمه مربوطه در مورد یادشده، از مجموعه مبالغ یادشده، مبلغ ۲۰ میلیون دالر آن بمثابة مساعدت های بشردوستانه به هدف کمک به شهروندان افغانستان اختصاص داده خواهد شد.

بخش باقیمانده دارایی یادشده بمثابة غرامت به خانواده ها و بازمانده های حملات تروریستی، از جمله به خا نوارهای متضرر شده در نتیجه حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ پرداخته خواهد شد.

بایست خاطر نشان گردد که مدتی قبل جو بایدن، حکمی را مبنی بر منجمد نمودن میلیاردها دالر از دارایی های بانک مرکزی کشورما را امضا نمود.

ببینید، اداره واشنگتن که خود را علمبردار موکراسی و مدافع سرسخت حقوق بشر می پندارد، چرا و بر چه بنیادی، سرمایه ملی کشورما را بگونه حاتم طایی و مطابق میلش بدیگران اختصاص می دهد؟ چرا هزینه اقدامات تروریستی انجام شده در سرزمین ایالات متحده را باید شهروندان کشورما بپردازند؟ دیده بان حقوق بشرگزارشی بنظر رسانید که در آن تذکر بعمل آمده که بایدن در نظر دارد نیمی از مبلغ دارایی های کشور ما را بامربازساری درکشور ونیمی از مبلغ یادشده را به بستگان قربانیان ۱۱ سپتامبر اختصاص دهد.

بسیاری ها چنین باوردارند که با آزاد سازی ذخایر ارزی توقیف شده افغانستان و بویژه، اختصاص آن به بستگان قربانیان یادشده، وضعیت کنونی، بیش از پیش به تعمیق بحران بشری در کشور منجر خواهد گردید. در مقابل، اگر "طالب" ها، سیاست های غیرقابل قبولی را پیشه نمایند، وضعیت درکشور بیش از پیش غیرقابل تحمل تر شده و در کنار آن، شکل گیری بحران بشری، بگونه واضحی برملاکننده انحطاط اخلاقی و انسانی واشنگتن محسوب می گردد.

این اقدام واشنگتن درحالی صورت می گیرد که ۹۰ درصد از شهروندان کشورما با ناامنی های غذایی دست و گریبان بوده و از نبود غذای کافی رنج می برند.

تلاش های اینچنینی بایدن در عرصه داخلی، بمنظور راضی نگهداشتن رأی دهنده ها، دردی را دوا نخواهد کرد. اما چنین وضعیتی درنوع خود، فقط بحران کشورما را طولانی تر خواهد نمود.

یکشنبه ۲۴ ماه دلو سال ۱۴۰۰ خورشیدی